samme Resultat. Jeg har denne Opfattelse af Naturforholdenes og Naturlvæfternes Virkning, og den, haaber jeg, vil holde Stik mod alle Indsigelser. — Dernæst vil jeg gjøre en Bemærkning imod det ærede Medlem (G. Koch), som mente, at jeg benyttede det, jeg ikke vidste, til Argumentation. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde være kommet til at siae sandere Ord, dersom han havde laat nøiere Mærke til, hvorledes mine Ord faldt. Jeg sagde nemlig, at jeg ikke vidste fuld Besked om, hvorledes Sukkerfabrikerne i Sverrig have det, men jeg argumenterede ikke fra denne Sætning. Dernæst sagde jeg nemlig: Men jeg veed sikkert — det var netop det, jeg vidste i Modsætning til det Andet, jeg ikke vidste — at der ikke forlyder Noget om, at de befinde sig i blomstrende Tilstand. Dette tog jeg som Sandsynlighedsbevis for, at en blomstrende Tilstand ikke er tilstede; thi da Afstanden er saa kort, vilde vi snart faae det at vide, hvis de svenske Sukkerfabriker befandt sig i en blomstrende Tilstand. Da vi nu ikke have hørt noget Saadant — og det veed jeg — saa argumenterede jeg derfra, at der ingen Sandsynlighed er for, at det er Tilfældet. Jeg har altsaa ikke argumenteret fra, hvad jeg ikke vidste, men fra, hvad jeg bestemt veed. — Det ærede Medlem udtalte nu, at smaa Roer skulde være de bedste, og han troede, at Dyrkningen af smaa Roer vilde bringe det heldigste Resultat for dem, der vilde dyrke Roerne. Jeg tror imidlertid, at de Fleste ville anstrænge sig for at faae saa stor en Mængde, som det er muligt, og saa store Individer, som kan faas, og dersom de klimatiske Forhold forhindre, at Roen udvikler sig kraftig, saaledes at det bliver en Knold i Sedet for en stor Roe, tror jeg ikke, man kan sige, at de klimatiske Forhold vil foranledige, at vi faae Vantrivninger, men at de i Virkeligheden ere de bedste. Jeg betvivler, at det ærede Medlem vil faae ret mange praktiske Landmænd til at gaa ind paa den Slaags Argumentation. — Jeg vil nu rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem, og det er dette: Hvorfor kan Sukkerroefabriken i Odense ikke gaa? Det ærede Medlem har omtalt, at denne Fabrik var en Velsignelse for alle Arbeiderne i Odense By. Deri ligger — hvad jeg heller ikke betvivler — at der i Reglen er temmelig rigelig Arbeidskraft til Stede, og at det er en Lykke for disse Arbeidere, at der er Arbeide, som de kunne faae fat paa og tjene Noget ved. Deri ligger altsaa, at Fabriken ikke mangler Arbeidere. Nu sagde dernæst det ærede Medlem, at Fabriken heller ikke manglede Penge paa Grund af sin Forbindelse med andre Fabriker, og idag hørte vi det ærede Medlem paastaa, at Jordbunden og de klimatiske Forhold vare fortrinlige. Men saa kommer jeg til det Spørgsmaal: Naar Arbeiderne ere tilstede i rigelig Mengde, naar Penge ikke mangle paa Grund af Forbindelse med andre Fabriker, og naar de klimatiske Betingelser ere til Stede, hvorfor kan Fabriken i Odense da ikke godt staa paa sine egne Ben og afgive den Prøve, som det blev omtalt, at der skulde anstilles? Det forekommer mig, at disse Forhold ikke ganske uden Grund have ledet mig til at opkaste dette Spørgsmaal. Desuden er det blevet fremhævet angaaende dette Arbeiderforhold, at Fabrikens meste Arbeide faldt paa den Tid, da man ellers havde mindst at bestille, og naar jeg tænker paa Forholdene ved Odense, vil jeg lade denne Sætning staa; men skal jeg vende mig til Landbruget i Almindelighed, er jeg i alt Fald saa meget kjendt med Roedyrkningen, at jeg veed, at dens Pasning ikke falder saa tidlig, som det ærede Medlem for Veile Amts 2die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde, nemlig, da Landbrugsarbeiderne endnu ikke ere begyndte. Landmanden veed godt, at Roens Pasning rækker hen til midt paa Sommeren, og det kan ikke siges, at Lugningsarbeidet falder paa den ledige Tid. Om Optagningsarbeidet om Efteraaret kan dette derimod til en vis Grad gjælde; thi naar Høsten er forbi, finder først Roens Optagning Sted; men det vigtigste Arbeide, Lugningen om Foraaret og Pasningen om Sommeren, rækker længere ud, end at man kan siae, at Dyrkningen giver Arbeiderne Noget at bestille paa den Tid, da de ellers ikke have Noget; der er tvertimod paa den Tid mest at bestille. — Jeg vil nu fremsætte en Betragtning angaaende Sagen, som jeg ikke fremsatte før, og det er den, at jeg ogsaa hører til dem, som tro, at Roedyrkningen er et Gode for det danske Agerbrug, men efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare af meget kyndige og erfarne Landmænd, ere de fleste af den Mening, at Foderroen vil give et langt bedre og sikkrere Resultat, end Sukkerroen. I nogle Henseender kan jeg selv se, at det vil være Tilfældet. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds yttrede, at han ikke med Glæde saae, at der fremstod en Fabrikarbeiderbefolkning her i Landet. Jeg antager, at hans Mening var, at, hvis en saadan fremstod i en forholdsvis kort Tid og maaske ved mere eller mindre kunstige Midler, vilde det være mindre heldigt. Jeg deler denne Betragtning, men nu er det klart, at Dyrkningen af Sukkerroer og Anlægget af Sukkerfabriker nødvendigvis maa fremkalde en temmelig betydelig og talrig Bestand af Arbeidere paa de Steder, hvor der er en Fabrik. Fabrikerne ville efter min Mening kun kunne anlægges under to Forhold, enten, som Odensefabriken, udenfor en større By, hvor den kan have en Arbeiderbestand, eller ogsaa ude paa Landet, hvor den kan samle et stort Jordareal, hvor den til Dels selv dyrker Roerne og samler en stor Arbeiderbestand omkring sig, som kommer til Stede netop af Hensyn til Fabriken. Dyrkningen af Sukkerroen vil altsaa med Nødvendighed fremkalde en Fabrikarbeiderbefolkning her i Landet i forholdsvis kort Tid, og hvad Følgen vilde blive,